

ת"פ 41369/03/13 - מדינת ישראל נגד האני תיתי

בית משפט השלום באילת

15 ינואר 2014

ת"פ 41369-03-13 מדינת ישראל נ' תיתי

בפני כב' השופט יוסי טופף
המאשימה:
נגד
הנאשם:
מדינת ישראל
האני תיתי

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד קביץ

הנאשם וב"כ - עו"ד קינן - ס"צ

גזר דין

רקע עובדתי

1. הנאשם הורשע, כפי הודאתו במסגרת הסדר שכלל תיקון כתב האישום, בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות, לפי סעיפים 334 ו-335 (א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. מעובדות כתב האישום המתוקן, עולה כי בתאריך 18.03.2013 בסמוך לשעה 02:15, הגיעה תמרה שיחדה (להלן: "המתלוננת") יחד עם ידידה, מת'יו אייזנברג (להלן: "מת'יו") לדירת הנאשם באילת, ובמקום התנהל ויכוח בין הנאשם לבין המתלוננת.

הנאשם דחף את המתלוננת ודרש מהשניים שיצאו מדירתו, תוך שנטל מספריים מהארון ונופף עימם אל מול המתלוננת. המתלוננת ומת'יו יצאו מהדירה, והנאשם יצא אחריהם אל הפרוזדור והוסיף לנופף את המספריים למול המתלוננת. המתלוננת הרימה את ידה הימנית בתנועת הגנה ואז פצע אותה הנאשם, בעזרת המספריים, וגרם לחתך באורך של 1 ס"מ בכף ידה הימנית ודם ניגר ממנו. המתלוננת קיבלה טיפול רפואי בבית החולים "יוספטל" באילת.

תסקיר שירות המבחן

3. לאחר הודאתו והרשעתו הופנה הנאשם לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן. שירות המבחן סקר את

עמוד 1

קורות חייו של הנאשם ומשפחתו, אך בשל צנעת הפרט אמנע מלפרט מעבר לנדרש. שירות המבחן התרשם כי הנאשם לקח אחריות לביצוע העבירה נשוא כתב האישום. הנאשם מסר כי הכיר את המתלוננת כעמיתה לעבודתו בבית מלון באילת וכי ביום ביצוע העבירה המתלוננת וחברתה ביקשו ממנו כסף והוא נענה בשלילה. בהמשך, השניים הגיעו לדירתו בשעה מאוחרת וביקשו פעם נוספת כסף, אך הוא סירב לתת להם. בתגובה לכך, דחפו השניים את דלת דירתו וניסו להיכנס פנימה. הנאשם מסר לשירות המבחן כי חשש שיפגעו בו ולכן נטל מספריים כדי להגן על עצמו וניסה להרחיקם עד הגעתם למעלית. הנאשם מסר כי המתלוננת הרימה ידה הימנית וכך נפגעה מהמספריים. הנאשם הביע צער וחרטה על ביצוע העבירה וטען כי היה יכול להתנהג אחרת ולהזעיק את המשטרה למקום. הנאשם הביע נכונות להשתלב בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן, לצורך הקניית כלים להתמודדות במצבי לחץ ומשבר.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם חיובי ביסודו, מנהל אורח חיים נורמטיבי, ללא דפוסים עבריינים מושרשים, אך אימפולסיבי בתגובותיו במצבי לחץ. להערכת שירות המבחן, יתכן והסתבכותו של הנאשם במקרה דנא קשורה לחוסר בשלות אישית וקושי להתמודד במצבי לחץ ומשבר. להערכת שירות המבחן, רמת הסיכון לביצוע עבירות דומות הינה נמוכה וברמת חומרה נמוכה.

אי לכך, לאור עברו הנקי, גילו הצעיר, לקיחת האחריות למעשיו ונכונותו להשתלב בהליך טיפולי, בא שירות המבחן בהמלצה להטיל על הנאשם צו מבחן למשך תקופה של 18 חודשים, במהלכה ישתלב בהליך טיפולי במסגרת השירות, מאסר מותנה מרתיע, קנס והתחייבות.

ראיות ותמצית טענות הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה, עו"ד אלפסי, עמד על חומרת העבירה של פציעה בנסיבות מחמירות בה הורשע הנאשם על פי הודאתו. בכל הנוגע לנסיבות ביצוע העבירה, ציין התובע כי ראשיתו בויכוח שפרץ בין הנאשם לבין המתלוננת וחברה, עת הגיעו השניים לדירתו של הנאשם ובשלב זה הודה כי קיים ספק סביר, לפיו יתכן ולנאשם עומדת הגנה עצמית ועל כן לא הואשם הנאשם בעבירה של איומים לגבי המעשים שבוצעו בתוך דירתו. עם זאת, בכל הנוגע למעשים שבוצעו מחוץ לדירה, עת יצא הנאשם עם מספריים בידו ופגע באמצעותם במתלוננת אין עומדת לנאשם טענת הגנה עצמית, שכן יכל היה לסגור את דלת דירתו ולהימנע מביצוע המעשה, הגם שמדובר בפציעה קלה. התובע ציין כי אילולא הרימה המתלוננת את ידה כדי להתגונן מפני מעשהו של הנאשם, פציעתה היתה ככל הנראה חמורה יותר. משכך סבור התובע כי לא מדובר באירוע שאירע בטעות או ביסוד נפשי של פזיזות או עצימת עיניים, אלא יסוד נפשי הקרוב לדרג כוונה עד כדי כוונה ממשית לדקור את המתלוננת. אי-לכך ונוכח תוצאות מעשהו של הנאשם, עתר התובע למתחם ענישה בנסיבותיו של הנאשם ומעשהו החל ממספר חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה ציין את הנסיבות לקולא ביחס לנאשם: גילו הצעיר, העדר עבר פלילי, הודאתו בהזדמנות הראשונה בכתב האישום המתוקן ולקיחת האחריות. עם זאת, סבר ב"כ המאשימה כי לקיחת

האחריות מצד הנאשם, כך בפני שירות המבחן, היתה מן הפה אל החוץ, שכן מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם לא ראה פסול בהתנהגותו ועל כן מדובר בלקיחת אחריות ברף נמוך. בנסיבות אלו, נוכח השיקולים לקולא, עתר ב"כ המאשימה להשית על הנאשם ענישה ברף הנמוך של מתחם הענישה הנטען, כך שירצה 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה, קנס כספי, פיצוי למתלוננת והתחייבות. התובע הפנה לפסיקה התומכת בעמדת המאשימה.

התביעה הציגה תעודה רפואית מבית החולים "יוספטל" בעניינה של המתלוננת (ת/1) ממנה ניתן ללמוד כי המתלוננת קיבלה טיפול בבית החולים ביום 18.03.2013 החל משעה 02:32 בשל חתך בכף יד ימין והיא שוחררה לביתה כעבור כשעה עם המלצה ל-5 ימי מחלה. בנוסף לכך, הוגש אישור מחלה למשך 5 ימי מחלה מרופאת המשפחה של המתלוננת (ת/2).

5. ההגנה זימנה לעדות את הנאשם במסגרת הראיות לעונש. הנאשם מסר בעדותו כי במועד הנקוב בכתב האישום חברה אליו המתלוננת במקום עבודתו בבית המלון וסיפרה לו שאין לה היכן לגור וביקשה את סיועו. המתלוננת הגיעה לדירתו ולאחר זמן מה הם יצאו לטיילת כדי לאכול והתלווה אליהם חבר נוסף של המתלוננת. לדבריו, בשעה 01:00 הודיע הנאשם כי הוא חוזר לביתו לישון כי הוא צריך לקום מוקדם בבוקר לעבודתו ואז המתלוננת אמרה לו: "אתה לא הולך לעבודה כי אני רוצה כסף ממך". הנאשם מסר כי הוא הלך מהמקום ובעזיבתו שכח את מכשיר הפלאפון שלו, אותו לקחה המתלוננת כשהגיע לדירתו שמע דפיקה על הדלת וכשפתח ראה לנגד עיניו את המתלוננת וחבר שלה. המתלוננת אמרה לו שוב: "אני רוצה כסף" וכששאל אותה מדוע הביאה את החבר שלה לדירתו, השיבה: "זה לא חבר שלי, זה עבריין שלי". בנסיבות אלו, כך מסר הנאשם, נטל לידי מספרים מארון בדירתו, לשם הגנה עצמית משום שהמתלוננת וחברה רצו להרביץ לו, והיא אף דחפה את הדלת לכיוונו, וזו פגעה בידו וגרמה לו לסימן. בהמשך הדברים, כך מסר הנאשם, הוא יצא מפתח דירתו כשמספרים בידו על מנת להפחיד את המתלוננת וחברה ולגרום להם לצאת מדירתו. המתלוננת והחבר יצאו מהדירה, הגיעו למעלית והנאשם הודיע להם כי הוא מתקשר למשטרה. בשלב זה חזרו השניים לכיוון דירתו ועל כן נאלץ פעם נוספת להפחידם באמצעות המספרים ובדרך זו פגעו המספרים בידה של המתלוננת. הנאשם הבהיר בעדותו כי לא היתה לו כוונה לפגוע במתלוננת וכי השימוש במספרים נועד להפחיד את המתלוננת וחברה על מנת שיעזבו את המקום. אף בחקירתו הנגדית שב וחזר על גרסתו מבלי שנסתרה. הנאשם ציין שנהג לא בסדר והודה בטעותו אך הדגיש כי פעל כפי שפעל על מנת להגן על עצמו ונוסף באמצעות המספרים רק כדי להפחיד את המתלוננת ואת חברה וזה מבחינתו בסדר. בנוסף לכך, מסר הנאשם בחקירתו הנגדית כי ככל שייקלע למקרה דומה ינהג באופן אחר ויעדיף להתקשר למשטרה.

ההגנה הגישה במסגרת הראיות לעונש את המסמכים הבאים: תלוש משכורת של הנאשם מחודש אוקטובר 2013 ממנו עולה כי שכר הנטו שלו לחודש זה עמד על סכום של 4,750 ₪ (נ/1); אישור מחברת "עוף המוביל 2013 בע"מ" ממנו ניתן ללמוד כי הנאשם עובד בחברה זו לשביעות רצונם של מעסיקיו ומדובר ב"בחור רציני, עובד טוב וממושמע עם יחס אנוש טוב" (נ/2); אישור מהמוסד לביטוח לאומי לפיו אביו של הנאשם אינו עובד מאז אוקטובר 2002 וממועד זה אין לו הכנסות מלבד גמלה בשל נכות כללית (נ/3); בנוסף לכך, צורפו מסמכים רפואיים של אביו של הנאשם (נ/4) וכן תמונה של הנאשם ממנה עולה כי על זרועו סימן כהה אותה הוא מייחס לפגיעה של הדלת שנדחפה לכיוונו על ידי המתלוננת (נ/5).

6. ב"כ הנאשם, עו"ד קינן, עמד על הנסיבות המקלות ביחס לנאשם: גילו הצעיר, הודאתו במיוחס לו, לקיחת האחריות, עברו הנקי, העובדה כי מדובר במעידה חד-פעמית והפנה להמלצות שירות המבחן. באשר לאירוע נשוא כתב האישום, ציין כי לנאשם עומדת הגנה עצמית משום שהמתלוננת וחברה נכנסו לתוך דירתו של הנאשם והוא נאלץ לגרום להם לצאת מפתח הדירה. באשר למעשים שאירעו מחוץ לפתח הדירה ציין כי הנאשם הודה באחריות למעשיו, אך עמד על הנסיבות המקלות שכן לדבריו אדם יכול לטעות טעות סבירה על מנת למנוע מהמתלוננת וחברה לשוב ולהיכנס לתוך דירתו. הסנגור הדגיש כי אין כאן תכנון מוקדם, הנאשם לא החזיק במספריים סתם כך אלא אחז בהם במסגרת ההגנה העצמית שעה שהמתלוננת וחברה היו בדירתו. עם זאת, הודגש כי הנאשם לקח אחריות, הודה במעשה האסור והבהיר כי בפעם הבאה הוא יתקשר למשטרה. באשר לפגיעה במתלוננת, צוין כי מדובר בשריטה בלבד באורך של 1 ס"מ ולא היתה כל כוונה מצד הנאשם לדקור אותה, והראיה שהנאשם לא המשיך במעשיו כדי לפגוע במתלוננת אלא הופתע מהתוצאה ונסוג לאחור. משכך טען הסנגור להלך נפש של פיזיות, שכן המתלוננת הרימה את ידה במפתיע ובדרך זו "פגשה" ידה את המספריים וכך נפצעה. לנאשם עצמו, כך נטען, לא היתה כוונה ממשית לדקור את המתלוננת וכאמור הנאשם לא המשיך במעשיו משחזה כי המתלוננת נפצעה.

באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם הוסיף הסנגור כי אביו של הנאשם חולה והנאשם מסייע לאמו בפרנסת המשפחה המונה 5 נפשות. נמסר כי עלות התרופות של אביו של הנאשם הינה כ-4,000 ₪ לחודש. עוד נמסר כי הנאשם מוכן להירתם להליך טיפולי ולשתף פעולה עם שירות המבחן.

הסנגור הציג אסמכתאות משפטיות וטען כי בנסיבות המקלות של מקרה זה אין מקום להטלת עונש של מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות אלא לביצוע שירות לתועלת הציבור ומסר כי הנאשם נותן הסכמתו לבצע של"צ.

7. הנאשם בחר שלא להוסיף מעבר לנאמר ונתן הסכמתו לבצע עבודות לתועלת הציבור, ככל שיוטלו עליו.

8. לאחר שמיעת טיעוני הצדדים לעונש וטרם גזירת הדין, מצאתי להפנות את הנאשם, פעם נוספת, לשירות המבחן על מנת שיתאים עבורו תכנית של"צ בהיקף של בין 200 ל-250 שעות. ביום 24.12.2013 התקבל תסקיר משלים במסגרתו המליץ שירות המבחן על הטלת צו של"צ בהיקף של 220 שעות בנוסף לצו מבחן למשך 18 חודשים, מאסר מותנה, קנס והתחייבות.

דין ומסקנות

9. תיקון 113 לחוק העונשין שעניינו "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה" התווה את עקרון ההלימה כעיקרון מנחה בענישה לפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו (ס' 40ב לחוק העונשין).

מלאכת גזירת הדין מורכבת משלושה שלבים עיקריים:

עמוד 4

תחילה, אקבע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם, על בסיס שיקולים נורמטיביים ואובייקטיביים, בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בערך זה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כמפורט בסעיף 40ט לחוק העונשין (סעיף 40ג לחוק העונשין);

לאחר מכן, אבחן האם ראוי לחרוג מן המתחם לקולא בשל שיקולי שיקום (סעיף 40ד לחוק העונשין) או לחומרא בשל שיקולי הגנה על שלום הציבור (סעיף 40ה לחוק העונשין);

לבסוף, אקבע את העונש המתאים שיושת על הנאשם, בהתחשב בצורך בהרתעת הנאשם (סעיף 140 לחוק העונשין), בצורך בהרתעת הרבים (סעיף 40ז לחוק העונשין) ובנסיבותיו האישיות של הנאשם שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין), כמו גם בנסיבות אחרות ככל שתמצאנה רלוונטיות (סעיף 40יב לחוק העונשין).

[ראו: ע"פ 2918/13 דבס נ' **מדינת ישראל** (ניתן ביום 18.7.2013); ע"פ 1903/13 עיאשה נ' **מדינת ישראל** (ניתן ביום 14.7.2013); ע"פ 1323/13 חסן נ' **מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.6.2013)].

מתחם העונש ההולם

10. מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעקרונות ההלימות כפי שהוגדר בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין. על מנת ליישמו בית משפט יתחשב בשלושת אלה: ראשית, בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בו; שנית, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם; שלישית, במדיניות הענישה הנהוגה (ע"פ 8641/12 סעד נ' **מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.8.2013)). אעמוד להלן על מרכיביו השונים של מתחם העונש ההולם.

11. בענייננו, עסקינן בעבירה אחת המהווה אירוע אחד ולכן יקבע מתחם ענישה בהתאם לסעיפים 40ג(א) וסעיף 40ג(א) לחוק העונשין.

12. **הערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה** - עבירה של פגיעה בנסיבות מחמירות, לצדה קבע המחוקק עד 6 שנות מאסר, הינה עבירה אשר חומרתה בפגיעה בגופו של אדם ולה פוטנציאל לאירוע אליים. הערכים החברתיים המוגנים הם סטנדרטים של התנהגות שנועדו להגן על תחושת הביטחון, שלמות הגוף, הרכוש והכבוד של כל פרט בציבור מפני תופעת האלימות, לרבות זו הכרוכה בשימוש בנשק חם או קר.

הנאשם פגע במתלוננת באמצעות מספרים, אשר שימשו לצורך כך "נשק קר" ובדרך זו פגע בערך חברתי רם מעלה של זכות האדם להגנה על שלומו ועל שלמות גופו, וזכותו לתחושת בטחון בכל מקום בו הוא נמצא (ראו: ע"פ 8991/10 מכבי נ' **מדינת ישראל** (ניתן ביום 27.10.2011); ע"פ 6999/09 שריתה נ' **מדינת ישראל** (ניתן ביום 4.5.2010); ע"פ 5641/09 **מדינת ישראל** נ' ברזינסקי (ניתן ביום 22.3.2010)).

13. **בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות**, כמפורט בסעיף 40ט לחוק העונשין, מצאתי כי עמוד 5

עסקינן ברף חומרה נמוך, בנסיבות ביצוע העבירה. לאחר ששמעתי את הנאשם, כמו גם הסבריו המפורטים בתסקיר שירות המבחן, שוכנעתי כי המתלוננת וחברה פעלו במקרה דנא באופן בריוני ומסוכן והיתה להם תרומה נכבדה לאירועי כתב האישום. המתלוננת וחברה (מת"יו) הגיעו לדירתו של הנאשם, ללא הזמנה, באישון הלילה וביקשו ממנו שייתן להם כסף, ללא כל סיבה. לדברי הנאשם, שלא נסתר, התנהלות הנאשמת וחברה היתה אלימה, הן בדרך של דחיפת הדלת על הנאשם, עד כי נגרם לו סימן כהה בידו שנראה היטב בתמונה שהוגשה לבית המשפט (נ/5), והן באופן מילולי עת מסרה לנאשם כי בן לוייתה אינו חבר שלה, אלא העבריין שלה, והכל על מנת שיתן להם כסף. נסיבות המקרה מצביעות אם כן על מעורבות אלימה מצד המתלוננת וחברה ועל רמת האלימות הטבועה בהם. הנאשם העיד כי חשש לשלומם בהיותו בדירתו שלו ולכן נטל מתוך ארון זוג מספרים והניפם באוויר לכיוון השניים על מנת להוציאם מדירתו. דומה כי עד כאן, ועל כך אין חולק, עומדת לרשות הנאשם זכותו להגנה עצמית, בעודו מנסה לסלק את הפולשים שבאו להרע לו בביתו באישון הלילה. דא עקא, משיצאו השניים מפתח דירתו של הנאשם, המשיך לנופף במספרים על מנת לדחוק את השניים לכיוון המעלית הסמוכה לדירתו ומשהרימה המתלוננת את ידה, כך נטען ולא נסתר, נפגעה ידה מהמספרים שאחז הנאשם ובדרך זו נחבלה ונגרם לה חתך באורך 1 ס"מ, עד כי נזקקה לטיפול בבית החולים.

בנסיבות אלא אינני סבור כי ניתן ליחס לנאשם תכנון מוקדם למעשיו; מדובר במקרה שבו התגרותם ותעוזתם של המתלוננת וחברה מרכזיים והם העפילו על הארוע כולו עד כי היה בהם להצדיק את צורכו של הנאשם להתגונן מפניהם ולפעול כדי להוציאם מדירתו. אין להתעלם כי המעשה בעטיו נחבלה המתלוננת ארע מחוץ לדירת הנאשם, אך בסמוך למפתן דלת הכניסה, כך שניסיונו להבריא את השניים מהמקום נושקים לסייג אחריות פלילית בשל הצורך להגנה עצמית. שוכנעתי כי הנאשם לא חפץ בתוצאה של פגיעה בגופה של המתלוננת, אלא כל חפצו להניס את השניים מהמקום. הנאשם חדל ממעשיו מרגע שהמתלוננת נחתכה בידה ולא המשיך במעשיו. עם זאת, אין חולק שהנאשם יכל להימנע מהמעשה, במסגרתו נחבלה המתלוננת, ככל שהיה סוגר את דלת דירתו מיד בצאת השניים ולא יוצא מדירתו לכיוונם, כשמספרים בידו. ככלות הכל, הנזק הפוטנציאלי שהיה עלול להיגרם ממעשיו של הנאשם הן למתלוננת והן לאחר הוא חמור מזה שארע ואין להקל ראש בכך.

14. **מדיניות הענישה בעבירה בה הורשע הנאשם**, מתחשבת בצורך במאבק בתופעת האלימות שהפכה לנגע של ממש. תפקידו של בית המשפט הינו העברת מסר ברור באמצעות השתת עונשים משמעותיים על מי שפוגע בהתנהלותו במאבק בנגע זה במיוחד כך בעת אוחזו בנשק קר. עם זאת, בעבירה של פגיעה בנסיבות מחמירות, ניתן למצוא קשת רחבה של עונשים, בהתאם לנסיבות ביצוע העבירה ונסיבותיו האישיות של העבריין.

בחינת מדיניות הענישה במקרים הקרובים ככל הניתן למקרה דנא מצביעה על מגוון עונשים החל מעבודות לתועלת הציבור ועד למספר חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. כך למשל:

א. בת"פ (ראשון לציון) 14319-05-10 **מדינת ישראל נ' סיסאי ליבן** (ניתן ביום 8.5.2012), הנאשם הודה בביצוע עבירות של תגרה במקום ציבורי ופגיעה בנסיבות מחמירות, בכך שבשעת לילה מאוחרת

התפתחה מריבה בינו לבין אחר. במהלך המריבה פצע הנאשם את האחר בזרועו השמאלית באמצעות שבר זכוכית. בהמשך לכך, השליך האחר שתי לבנות ואחת מהן פגעה בנאשם ולאחר מכן רדף אחריו בעודו נושא מקל בידו ולאחר שהגיעו שוטרים למקום היכה את הנאשם בשתי מכות אגרוף בפניו. כתוצאה מהפציעה שפצע הנאשם את האחר נגרמו לו שני חתכים בגודל 4 ו-5 ס"מ והוא נזקק לתפירה בזרוע שמאל וכן המטומה באורך 1 ס"מ בצד שמאל של צווארו. בית המשפט קיבל את המלצת שירות המבחן, נמנע מהרשעת הנאשם וחייב אותו לבצע שירות לתועלת הציבור בהיקף של 140 שעות.

ב. בת"פ (שלום ת"א) 45722-02-12 **מדינת ישראל נ' גרינגרוז** (ניתן ביום 9.10.2013), הנאשם גרם לפציעה של אחר תוך שימוש בשבר בקבוק ושירות המבחן. בית המשפט קיבל את המלצת שירות המבחן להמנע מהרשעה וציין כי מדובר בנסיבות מיוחדות מהן עולה כי הנאשם היה קורבן לתקיפות חוזרות ונשנות מצד המתלונן וחבריו, עברו נקי, בכוונתו להתגייס לצה"ל, ועל כן חויב לבצע שירות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות.

ג. בת"פ (קרית גת) 35576-11-12 **מדינת ישראל נ' יפרח** (ניתן ביום 16.12.2013), הורשע הנאשם בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, תקיפת עובד ציבור בנסיבות מחמירות והתנהגות פרועה במקום ציבורי, בשל תקיפת פקח עירייה באמצעות מוט ברזל שגרמה לו לחבלות בגופו. על הנאשם הוטלו 4 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס, פיצוי והתחייבות.

ד. בת"פ 9992-05-10 (מחוזי חיפה) **מדינת ישראל נ' גבאי** (ניתן ביום 24.2.2011), הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו, בעבירות של פציעה בנסיבות מחמירות, שיבוש הליכי משפט והדחה בחקירה. הנאשם הכה במקל את שכנו, נשך אותו בזרועו וחתך את רגלו וכף ידו בעזרת בקבוק זכוכית שבור, כתוצאה נגמרו למתלונן חתכים רבים ולאחר מכן פעל להכשלת ההליך השיפוטי. על הנאשם הושתו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסרים מותנים, צו פיקוח למשך 18 חודשים והתחייבות.

ה. בת"פ (מחוזי מרכז) 35980-09-10 **מדינת ישראל נ' נטלי רוסטובצב** (ניתן ביום 8.9.2011), הורשעה הנאשמת, על יסוד הודאתה, בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות, בכך שנטלה פטיש ברזל במשקל 5 ק"ג והכתה עימו את המתלונן באזור האוזן והוא נזקק לטיפול רפואי בבית חולים. בית המשפט אימץ את ההמלצות החיוביות של שירות המבחן, נמנע מהרשעת הנאשמת וחייב אותה לבצע שירות לתועלת הציבור בהיקף של 140 שעות. ערעור שהגישה המדינה נמחק בהסכמתה לאור המלצת הרכב בית המשפט העליון.

ו. בת"פ (שלום ב"ש) 1378/09 **מדינת ישראל נ' יעקב ברונשטיין** (ניתן ביום 17.10.2012), הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו, בעבירות של איומים ופציעה בנסיבות מחמירות, בכך שאיים על המתלונן שיהרוג אותו ולאחר מכן דקר אותו בחזהו באמצעות מזלג. לחובת הנאשם עבר פלילי ישן בגין עבירת אלימות. בית המשפט השית על הנאשם 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסרים מותנים, צו

פיקוח למשך 12 חודשים, פיצוי וקנס.

ז. בת"פ (שלום ירושלים) 3541/09 **מדינת ישראל - לשכת תביעות ירושלים נ' עבידאת** (ניתן ביום 30.5.2011), הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו, בעבירה של פגיעה בנסיבות מחמירות. התקבל תסקיר חיובי מאת שירות המבחן. בית המשפט השית על הנאשם מאסר מותנה למשך 6 חודשים ו-400 שעות שירות לתועלת הציבור.

ח. בת"פ (שלום ראשל"צ) 39537-03-10 **מדינת ישראל נ' מיכאל כהן** הורשע הנאשם בעבירה של פגיעה, לאחר שבמסגרת ויכוח בינו לבין המתלונן על רקע סכסוך שכנים הוא הכה את המתלוננים באמצעות אלה מעץ בראשם. למתלוננים נגרמו חבלות וחתך בקרקפת. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה הראוי בנסיבות העבירה הינו מאסר בפועל בין 6 ל-18 חודשים. בית המשפט גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

ט. בעפ"ג (מחוזי מרכז) 3542-01-08 **אחמד נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 12.1.2010) הקל בית המשפט המחוזי (בהסכמת המדינה) בעונשו של נאשם שנעץ חפץ חד בפניו של המתלונן וגרם לו לחתך שטחי מהרקה ועד לצוואר. הנאשם עבר הליך טיפולי משמעותי. בית המשפט הטיל עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

י. בת"פ (שלום באר שבע) 3001/08 **מדינת ישראל נ' מחמד אבו עדרה** (ניתן ביום 10.10.2012) הורשע הנאשם על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירה של פגיעה בנסיבות מחמירות והפרת הוראה חוקית, בכך שלאחר שנדקר במהלך תגרה, דקר את המתלוננים במספר מקומות. המתלוננים נזקקו לטיפול רפואי בגין חתכים. על הנאשם הוטלו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

יא. בת"פ (שלום נצרת) 32335-04-11 **מדינת ישראל נ' אזולאי** (ניתן ביום 7.2.2013) הורשע הנאשם לאחר שמיעת ראיות בעבירת פגיעה בנסיבות מחמירות, בכך שבמהלך ויכוח במועדון לילה הכה את המתלונן באמצעות כוס זכוכית באוזנו וגרם לו חתך שהצריך טיפול רפואי בבית החולים. על הנאשם הוטלו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסרים מותנים, קנס כספי ופיצוי למתלונן.

יב. בת"פ (ראשון לציון) 2529/09 **מדינת ישראל נ' פוזיילוב** (ניתן ביום 11.3.2012) הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בעבירת פגיעה, בכך שבמהלך ויכוח בינו לבין המתלונן, שותפו לדירה השכורה, דחף המתלונן את הנאשם ובתגובה השליך הנאשם מכשיר די.וי.די לעבר המתלונן אשר פגע בראשו. למתלונן נגרם חתך בקרקפת ברוחב 2.5 ס"מ והוא נזקק לטיפול רפואי. בית המשפט התחשב בנסיבות המקלות של הנאשם, גילו הצעיר, העדר עבירות קודמות, הפנמת המעשה האסור והבעת החרטה והשית עליו 5 חודשי מאסר על תנאי והתחייבות.

ג. בת"פ (ראשון לציון) 4729-08-10 **מדינת ישראל נ' ניר דוד** (ניתן ביום 2.1.2012) הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בעבירת פציעה בנסיבות מחמירות, בכך שבמהלך ויכוח בינו לבין אחרים, יצא מרכבו ובידו חפץ חד, נופף בו ובכך גרם לחתך בידו של אחר. בהמשך דקר הנאשם את אותו אדם בבטנו וגרם לו לפצע באורך 1 ס"מ והוא נזקק לטיפול בבית החולים. בית המשפט התחשב בנסיבות המקלות של הנאשם ובאמור בתסקיר שירות המבחן והשית עליו 8 חודשי מאסר על תנאי, 250 שעות לתועלת הציבור, צו פיקוח למשך 12 חודשים ופיצוי כספי.

יד. בת"פ (שלום ב"ש) 1378/09 **מדינת ישראל נ' קריוצקוב** (ניתן ביום 22.3.2011), הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו, בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות, בכך שפצע את המתלונן בצווארו באמצעות שבר בקבוק זכוכית וגרם לו לחתך מדמן באורך 2 ס"מ. בית המשפט התחשב בנסיבות המקלות של הנאשם ובאמור בתסקיר שירות המבחן והשית עליו 200 שעות לתועלת הציבור, צו פיקוח למשך 12 חודשים ופיצוי כספי.

15. מכל המקובץ, בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו ממעשי הנאשם, ממידת הפגיעה בהם, בנסיבות ביצוע המעשים ולאחר שבחנתי את מדיניות הענישה הנהוגה, אני קובע מתחם עונש הולם לאירוע בו בצע הנאשם את העבירה החל ממאסר מותנה וביצוע שירות לתועלת הציבור ועד ל-8 חודשי מאסר בפועל.

האם יש מקום לחריגה מגבולות מתחמי הענישה

16. כאמור, על בית המשפט לבחון האם ראוי לחרוג מן המתחם בשל שיקולי שיקום המהווים שיקול לקולא (סעיף 40 לחוק העונשין); או מאידך, לחרוג מן המתחם בשל הצורך להגנה על שלום הציבור, המהווה שיקול לחומרה (סעיף 40 לחוק העונשין).

בענייננו, כפי העולה מתסקיר שירות המבחן, הביע הנאשם נכונות להשתלב בהליך טיפולי לצורך הקניית כלים להתמודדות במצבי לחץ ומשבר. עם זאת, לא שוכנעתי כי עסקינן בנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן, עד כי גוברות הן על הצורך לקבוע את העונש במתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה, כפי קביעתי לעיל (ר' סעיף 40ד(ב) לחוק העונשין). מנגד, הבאתי בכלל חשבון את הערכת שירות המבחן כי רמת הסיכון שהנאשם ישוב לבצע עבירות דומות הינה נמוכה וברמת חומרה נמוכה. על-כן, אין הצדקה לחרוג ממתחם הענישה לחומרה, משיקולי הגנה על שלום הציבור.

אי-לכך, מכלול השיקולים, לרבות שיקולי הרתעת הנאשם ואחרים כמותו מפני ביצוע עבירות נוספות (ר' סעיפים 140 ו-40 לחוק העונשין), ינחוני בקביעת העונש המתאים לנאשם בגדרי מתחם הענישה.

17. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם לאירוע בו הורשע הנאשם, יש לקבוע את העונש המתאים לו במתחם האמור. בגזירת העונש המתאים לנאשם שמלפניי וכמצוות סעיף 40יא לחוק העונשין, יש מקום להתחשב בנסיבותיו האישיות, אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, כגון: גיל, עבר הפלילי, נטילת האחריות, פגיעת העונש במשפחתו, נסיבות חיים קשות שהייתה להן השפעה על ביצוע העבירה, שיתוף הפעולה עם רשויות החוק ועוד. נסיבות אלה נלמדות, בין היתר, מן האמור בתסקיר שירות המבחן, מטיעוני הצדדים לעונש, מהמרשם הפלילי ומדברי הנאשם לבית המשפט.

בדרך זו חידד תיקון מס' 113 לחוק העונשין את הצורך בהמשך נקיטת שיטת ענישה אינדיווידואלית, הבוחנת נסיבותיו של כל מקרה ואדם המובא לדין (ע"פ 433/89 **אטיאס נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(4) 170; ע"פ 5106/99 **אבו ניג'מה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד(1) 350; רע"פ 3173/09 **פראגין נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.5.2009)).

18. לחובת הנאשם עומדת חומרת העבירה אותה ביצע. כפי שנקבע בפסיקה, תופעת האלימות כמו גם השימוש בנשק קר תוך סיכון חיי אדם ושלמות הגוף הינה רעה חולה במחוזותינו, אשר הפכה לתופעה שהולכת ומתעצמת, ויש למגרה ולהוקיעה, בענישה מרתיעה. ואכן, ככלל, למען יירתעו הרבים והנאשם עצמו מלפתור סכסוכים באמצעות פגיעת איש ריבם בסכינים, בחפצים חדים ובכלי משחית אחרים, יש להשית מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח בגין העבירה בה הורשע הנאשם.

במקרה דנן, העבירה של פגיעה בנסיבות מחמירות, מבחינה פורמאלית דהיינו במבחן העונש הקבוע בצדה בחוק, הינה עבירה חמורה ביותר. עם זאת, בחינת חומרת מעשה אסור אינה בחינה פורמאלית או בחינה טכנית. הבחינה היא מהותית. רוצה לומר כי העונש הקבוע בצד עבירה אינו המבחן היחיד או למצער אינו המבחן המכריע. מסקירת נסיבות ביצוע העבירה מצאתי כי אשמו של הנאשם הינו ברף נמוך נוכח תרומתם של המתלוננת וחברה במכלול האירוע המפורט בכתב האישום.

19. לזכות הנאשם הבאתי בחשבון את גילו הצעיר (יליד 1991), היותו חף מהרשעות קודמות ואת הנורמטיביות המאפיינת את אורח חייו, לרבות ההמלצות החיוביות ממעסיקו. הנאשם הודה במיוחס לו בכתב האישום שתוקן, לקח אחריות ובדרך זו חסך את הצורך בהליך של שמיעת ראיות.

עוד הבאתי בכלל חשבון את התסקיר החיובי שהוגש בעניינו של הנאשם והתרשמות שירות המבחן כי הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי, ללא דפוסים עבריינים מושרשים והערכתו כי רמת הסיכון שהנאשם ישוב לבצע עבירות דומות הינה נמוכה וברמת חומרה נמוכה. כפי שנזכר, מהתסקיר עולה כי הנאשם מודע לתגובותיו האימפולסיביות במצבי לחץ ומשבר והביע רצון להשתלב בהליך טיפולי במסגרת השירות לקבלת כלים להתמודדות במצבים אלה. נכונותו של הנאשם להשתלב במסגרת טיפולית מצביעה על כך שהוא הפנים את חומרת העבירה שביצע וכי מדובר בפועל יוצא מקשייו להתמודדות במצבי לחץ. הבעת רצונו של הנאשם לקבל עזרה כדי להימנע מתגובות דומות בעתיד מטה את הכף, בנסיבותיו מול

האינטרס הציבורי (ר' פסיקת כב' השופטת שטרסברג כהן בע"פ 9090/00 **בועז שניידרמן נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 22.2.2001)).

20. הנה כי כן, המקרה דנא הינו דוגמא למתח שבין חומרת העבירה המצדיקה ככלל השתת מאסר בפועל לבין נסיבותיו האישיות של הנאשם ונסיבות העבירה, נתונים "המושכים" לכיוון השתת עונש שאינו כולל מאסר בפועל, גם לא כזה שירוצה בעבודות שירות.

לאחר שהתרשמתי מטענות הצדדים, המלצות שירות המבחן ומכלול נסיבות העניין, שוכנעתי כי ראוי להעדיף בעניינו של הנאשם ענישה צופה פני שיקומו. סבורני כי ניתן להימנע ממתחת מלוא שורת הדין למול הנאשם ולהשיג את מטרת הענישה באמצעות השתת רכיבי גמול בדרך של עונש שיקומי בביצוע עבודה לתועלת הציבור וצו מבחן לצד עונש הרתעתי בדמות של מאסר מותנה והתחייבות כספית. שוכנעתי כי קיימים סיכויים של ממש שהנאשם ישתקם ויסגל לעצמו כלים התנהגותיים להתמודדות במצבים לחץ והחברה כולה תצא נשכרת מהמשך פסיעתו בדרך הישר.

נוכח תרומתם של המתלוננת וחברה לאירוע האלים שהתרחש מחוץ לדירתו של הנאשם ומצבו הכלכלי של הנאשם ומשפחתו, לא מצאתי להשית עונשי כלכלי בדרך של קנס ופיצוי.

עוד אציין כי הבאתי בחשבון את ימי מעצרו של הנאשם במסגרת הליך זה וההגבלות שהוטלו על חירותו עם שחרורו.

העונש המתאים לנאשם

21. סוף דבר. מכל הנתונים והשיקולים שפירטתי לעיל, באיזון ביניהם ובשים לב לפסיקה הנהוגה, סבורני כי מן הראוי להשית על הנאשם עונש כדלקמן:

של"צ - הנאשם יבצע 220 שעות שירות לתועלת הציבור, וזאת בהתאם לתכנית שירות המבחן ובפיקוחו. אם לא יבצע הנאשם את עבודות השל"צ ניתן יהיה לבטל את הצו ולהטיל עליו עונש נוסף.

מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מהיום יעבור על כל עבירת אלימות כלפי גוף למעט תגרה.

צו מבחן - הנאשם יעמוד לפיקוח של קצין מבחן, כאמור בפקודת המבחן (נוסח חדש), התשכ"ט-1969, למשך תקופה של 18 חודשים, שתחילתה היום הכל בהתאם לתכנית, הנחיות ופיקוח שירות המבחן. לא יעמוד הנאשם בצו המבחן, ניתן יהיה לגזור מחדש את עונשו.

התחייבות - הנאשם יחתום על התחייבות בסך 5,000 ₪, אשר יהיה עליו לשלם באם בתוך שנתיים מהיום יעבור על כל עבירת אלימות. היה והנאשם לא יחתום על התחייבות כאמור תוך 7 ימים, ייאסר בגין כך למשך 30 ימים.

מוצגים - ניתן בזאת צו כללי לעניין המוצגים, לפי שיקול דעת המאשימה.

22. המזכירות תשלח העתק של גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ד שבט תשע"ד, 15 ינואר 2014, במעמד הנוכחים.